

קונטרס בגברות

נסוב על עניין המחלוקות שבין צדיקי הדור
ועל אלו התלמידים הלא הגונים שמעוררים
זאת לרעה ולא לשם שמים כלל רח"ל.

חברתיו וערכתיו בעזרת
החונן לאדם דעת
דן בנימין בן לא"א
רבי משה אביחצירא שליט"א

שנת
התשע"ח

קונטרס זה הוא חלק זעיר וקטן מתוך סדרת הספרים החשובה
העולה על שולחן מלכים מאן מלכי רבנן אוצר הקונטרסים ח"ד
ההולך לראות אור בקרוב ממש.
בהוצאת המכון 'מריח ניחוח'.

👉 לשאר ספרי המכון ראה הודעה נפרדת בסוף הקונטרס

הארות והערות וכן כל מי שבידו מאמרים והוספות על הנושא המדובר
ניתן לשלוח במייל ***dbatorah@gmail.com***
ובס"ד ובל"נ נשתדל לפרסם הדברים בהמשך בשם שולחם.

כל מי שנשאו ליבו לקחת חלק בהפצת הקונטרס ורוצה להרים ידו
להיות מן הנותנים לזיכוי הרבים החשוב הזה יפנה אלינו דרך
כתובת המייל ***dbatorah@gmail.com***
ויוכפל שכרו מן השמיים בכל מה שירצה בעז"ה.

תוכן ענינים

א	הקדמה
ה	❖ דור דור וחכמיו - הזהירו בגחלתן
ה	❖ אלו ואלו דברי אלוקים חיים
ו	❖ צריך כמה וכמה חכמים
ו	❖ מעשה מזעזע בעניין המחלוקת
ו	❖ מהלך חיי אותו משומד ומשפחתו
ז	❖ אור בקצה המנהרה
ח	❖ הברכה שהתגלתה כקללה גמורה
יא	❖ מוסר השכל גדול מהסיפור
יא	❖ על אף הגיבוי המלא - זהירות!
יב	❖ גן עדן לצדיקים גיהנום לתלמידים
יב	❖ התלמידים מגולגלים בחתולות
יב	❖ מחלוקת לשם שמים - הלל ושמאי
יג	❖ סביב - רשעים יתהלכון
יג	❖ לשם שמים?! יש להרהר!
יד	❖ אחד ועוד אחד שווה שתיים
יד	❖ המשנה המבהילה באבות
טו	❖ הקב"ה תובע עלבון הצדיק
טז	❖ אין רפואה למכתו, רח"ל
טז	❖ מכתב מבהיל בענין ביזוי ת"ח
יח	❖ נפש מסואב מתועב משוקץ
יט	❖ ביזוי ת"ח כחילול שבת
יט	❖ רשימת חיסול ברוחניות
יט	❖ כל השונה הלכות מובטח לו

הקדמה

י'תעורר השלום ו'תסתלק ה'מחלוקת, דברים אלו בתמציתם פרסמתי לראשונה בקובץ תורני היוצא מידי שבוע הנקרא 'מריח ניחוח' וראיתי שיש התחזקות והתעוררות מהדברים. ומאז שהתפרסמו על במת 'מריח ניחוח' נוסף עליהם כהנה וכהנה ממה שליקטנו, אך מאז הדברים נשארו שמורים ללא פרסום ממשי עד היום.

ולצערנו הרב, ראינו שאש המחלוקת לא פוסקת ומלאכי חבלה דואגים לעוררה בדמות חדשה בכל יום ויום, ולדאבון הלב נופלים אחריה כצאן לטבח מבני התורה המובחרים שבתוכנו, ספרדים ואשכנזים וכמובן שכולם ללא יוצא מן הכלל מכריזים שמגמתם היא רק לשם שמים טהורה, וכדי להציל את דרך היהדות מהשקפות וכו',^א אוי להם מיצרם ואוי להם מיוצרם שע"כ מעיזים לפתוח את פיהם כנגד עמלי התורה רבות בשנים אלו גדולי הדור, ומבזים אותם ללא הרף, ונעשה להם הדבר כהיתר גמור ל"ע.

ולכן בער הדבר בקרבי וחששתי שמא יש בכוח אלו הדברים שטמונים אצלי כוח לעשות דבר ואפילו במועט שבמועט בשביל השלום, ואולי ליצור מעצור לאותם אלו שבדרך להיעקץ מעקיצתו של העקרב ולהינשך מנשיכת השועל רח"ל ואינני עושה זאת. ומיד החלטתי להוציאם כתובים וערוכים בתוך קונטרס ולהפיצם כמה שאפשר בסיעתא דשמיא, ואם יהיה חיזוק ואפי' ליהודי אחד והיה זה שכרנו.

השתדלתי מאוד שרוב הדברים יהיו מלוקטים ממה שנאמר אם בדברי חז"ל הקדומים ואם באחרונים, ורק מעט מאוד משלי.

ובודאי שאין אני ראוי וכדאי להוציא דברים אלו כלל, אך מה אעשה וליבי משכני לעשות זאת, וכל עוד הוא מושכני לדברים טובים שמח אני להמשיך אחריו. ודע ידידי הקורא היקר שקונטרס זה לא יצא לצדד לשום צד כל שהוא ואין פה שום אינטרס חלילה, אלא הדברים נכתבו מתוך כאב עז למציאות שקיימת, ומתוך כאב לראות בעלי משפחות תלמידי חכמים עם בנים ובנות שאינם חוששים לעצמם ולבניהם ובנותיהם, ומתעסקים עם אש לווהטת שיכולה לכלות ולאבד את הנלכדים בה. ואם בארזים נפלה שלהבת מה יגידו אוזבי הקיר!?

א. כמובן שאין זה מדבר על אותם היראי שמים ואוהבי ה' שאומרים גם כן את הדברים דלעיל, אך בלא שיוצא מהבל פיהם איזה שהוא אזכור חלילה לזלזול בגדול כל שהוא בתורה. ולהיפך אלו ממחזיקי הדור ואשרם ואשרי חלקם.

יכול להיות שיהיו כאלו שיקראו בזה הקונטרס ויתחברו מאוד לדברים, ויש שיקראו ולא יתחברו כלל וכלל, וכאלו אפילו שיוקיעו את הנאמר כאן.

הכל ברור לי מראש, יכול אתה להתחבר או להוקיע, אך תבדוק לפני כל תובנה בין לטוב בין למוטב מה המניע שלך לבחירה באחד מן הצדדים - יצר הטוב?! או שחלילה - יצר הרע! ועשה את השיקולים והחישובים הנכונים שלך לעולם הזה ולעולם הבא.

כדאי למי שכבר אחז בידו דפים אלו שיסיים את הנאמר בהם עד תום, ואולי אם לא תתעניין באחד מהמאמרים הקצרים דלג לבא אחריו ותמשיך הלאה.

לא טרחתי להביא הסכמות לקונטרס זה, על אף שאינני מתנגד לזה ואפילו מעדיף שיהיה, אך לבנתיים שתהיה כאן ההסכמה הגדולה ביותר שהיא מדברי חז"ל בסיום ששה סדרי משנה (עוקצין ג,ב) - 'לא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום שנאמ' ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום'. וכן המשנה באבות (ב,טז) 'והוי זהיר בגחלתן שלא תכזה שנשיכתן נשיכת שועל ועקיצתן עקיצת עקרב ולחישתן לחישת שרף וכל דבריהם כגחלי אש'.

אם יהיה למי שהוא מן הקוראים הוספות הארות והערות על הנאמר, נשמח לקבל, ושיעבירם דרך המכון החשוב - 'מריח ניחוח' עם ציון שתגובה זו לשם הקונטרס. ונשתדל להרחיב או לתקן היריעה מעת לעת.

אשמח שכל מי שמצא בקונטרס זה ושמח בו ואולי אף נגרם לו חיזוק ממנו יעבירו ויפיצו לכל מי שניתן כדי שהדברים יפלו על אוזניים שומעות ויהיה לו חלק אותם הזכויות של אלו שקראו והתחזקו.

ומי שיהיה לו את האפשרות להפיץ על ידי צילום את הקונטרס הזה יבוא שכרו מן השמים, והריני מפקיר את הזכויות של זה הליקוט לטובת השלום שיבוא עלינו במהרה.

ויהי רצון שאזכה אני וכל זרעי וכל זרעי עד עולם להתחזק באהבת ישראל ולהסתלק הרחק מן המחלוקת ומזלזול חלילה וחס בגדולי ישראל - מנהיגי הדור, בזכות קונטרס קטן זה שקראתיו - בְּבִרְתִּי וּשְׁמוֹ מַעֲיֵד עַל תּוֹכְנוּ עַל כֵּךְ שֶׁאֵנוּ צְרִיכִים לְהִתְגַּבֵּר 'בְּגִבּוֹרֹת' אֲדִירוֹת נֹגֵד הַיֵּצֶר הָרַע בְּדִבְרֵי זֶה.

ולוואי שע"י חיבור זה יצטרפו עוד ועוד אנשי שלום שרוצים להסתלק מן המחלוקת וזלזול בגדולי ישראל והיה הדבר לזכותי ולזכותם ולזכות זרע זרעי וזרע זרעם עד עולם אכ"ר.

וכאן המקום להודות לבמה המרכזית 'מריח ניהוח' ובראשה הגאון הצדיק ר' רן יוסף חיים מסעוד אביחצירא שליט"א שנתן לי להוציא לראשונה דברים אלו, יהי שכרו כפול מן השמים ויוסיף להפיץ מעיינות תורתו עוד ועוד מתוך בריאות איתנה ואריכות ימים ושנים עד ביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

יתחזק ה'מחזק ו'יחזק ה'מתחזק
הצב"י דן בנימין נ"י בן לאאמו"ר עט"ר משה אבוהצירא שליט"א
אור ליום ג' כ"ח לחודש שבט שנת ה' תשע"ח
סמוך ונראה לחודש אדר
שיהפכו עלינו המחלוקות לשלום ולברכה אכ"ר.

קונטרס בגבורות

דור דור וחכמיו – הזהרו בגחלתן.

אלו ואלו דברי אלוקים חיים

פעמים שגדולים בתורה חולקים ביניהם בהלכה או בהשקפה וכו' ולכל אחד יש ראיות לדבריו וכמובן שאת הכל עושים מתוך תורה שהיא לשמה ולא לשם קנטור, וכך היה במשך כל הדורות ובגמרא ובמפרשים, כי שבעים פנים לתורה ואלו ואלו דברי אלוקים חיים.

אך לצערנו הרב קורה לפעמים שמחלוקתם של הצדיקים הופכת בגלל נסיבות מסוימות [כגון תלמידים לא הגונים וכד'] למחלוקות ומריבות שאינם לשם שמים ובעצם לא כך הייתה כוונתם של הגדולים אלא כוונתם הייתה לשם שמיים.

וע"ד הדרש ניתן ללמוד ממה שנאמ' **מכין הרים בכוחו נאזר בגבורה** (תהילים ס"ה) כלומר הקב"ה יוצר ומכין הרים בכוחו, ואותם ההרים **אלו הצדיקים** כדאיתא במדרש תנחומא (אמור סימן ה) צדקתך כהררי אל אלו הצדיקים שנמשלו כהרים שנא' שמעו הרים את ריב ה' וכו'. אם כן ה' מכין צדיקים לעולם, והצדיק - כל מה שיש בתוכו זה בא מכוחו ובכוחו של הקב"ה, וכל צדיק אומר את דבריו כפי השגתו בתורה ואלו ואלו דברי אלוקים חיים, ולכן מי שעומד מן הצד ולו זה נראה כמחלוקת שיהיה בבחינת **נאזר בגבורה** כלומר שיעצור את עצמו מלחשוב דברים לא ראויים ומלעשות דברים לא טובים בתוך מחלוקתם של הצדיקים כי הם כיוונו לשם שמיים.

ואע"פ שיש בזה קושי עצום יראה האדם להתגבר ולהתאזר בגבורותיו של היצר הטוב כנגד היצר הרע והמר של אש המחלוקת כי אש זו אוכלת ושורפת כל חלקה טובה ביהדות וגורמת לזלזול המוני וכואב של ת"ח ומשכך גם זלזול בתורה הקדושה ועד שלא עלינו מזלזלים במי שאמר והיה העולם. כי עבירה גוררת עבירה וכשמזלזלים בבן נמצא שמזלזלים באבא שלו.

צריך כמה וכמה חכמים

איתא בגמ' סנהדרין (לח,ב) 'דאמר ריש לקיש מאי דכתיב זה ספר תולדות אדם מלמד שהראהו הקב"ה דור דור ודורשיו דור דור וחכמיו' ע"כ.

'דורשיו' וכן 'חכמיו' [רבים] הראהו ה' ולא 'דורשו' או 'חכמו' [יחיד] משמע שבכל דור צריך שיהיו כמה וכמה גדולים ולא מספיק שיהיה אחד, ואפשר ואפילו חובה עלינו להמשך בדרך של אחד הגדולים כל אחד לפי שורש נשמתו אך מפה ועד לרמוס ברגל גסה את החכם השני בוודאי שלא שייך. לך עם הצדיק² שרצונך ללכת בדרכו אך זכור שיש עוד חכמים ועוד דורשים לדור.

מעשה מזעזע בעניין המחלוקת

וכדאי לכל יהודי ויהודי לקרוא מעשה מזעזע זה שלפניכם וכך נצא ונלמד לעצמנו: מעשה¹ שהיה לא הרחק מזמננו: בשנת ת"ר בערך הוציא מומר צורר אחד בלונדון ספר נאצה בשם "נתיבות עולם" בחמשה חלקים, שהיה מלא וגדוש דברי שמד ועלילות נשחתות על התורה שבכתב ושבע"פ, על עם ישראל ועל היהדות בכלל בצורה כ"כ מנוולת ומעוררת בחילה באופן מזעזע מאד, הספר היה נדפס בעברית וגם באנגלית וגרם בשעתו תסיסה גדולה ביחוד בקרב יהודי אנגליה.

מהלך חיי אותו משומד ומשפחתו

בימים ההם ישב על כסא הרבנות בעיר הורודנה הגאון ר' בנימין דיסקין (אביו של הגאון ר' יהושע יהודה ליב דיסקין זצ"ל, שאור תורתו האירה באחרית ימיו בירושלים) הרב הזה נהג את רבנותו בכבוד ובעדינות יוצאת מן הכלל. ויהי היום, ומרכבה התקרבה ועמדה ליד בית הרב ומתוכה יצאה אשה כבודה, שעשתה רושם של

ב. כמובן שלא מדובר על ה"צדיקים" שכך מספרים עליהם אבל באמת אין בהם מאומה. כי גם בזה צריך זהירות יתירה, שהרי צריך למדוד את הצדיק לפי תורתו ומעשיו ולא לפי מופתיו. ויש כאלו שלא מפורסמים כלל וכלל בציבור והם צדיקים אמיתיים.

ג. נפגשתי במעשה זה ע"י ר' אי"ש דיין הי"ו וכמעט כולו מצוטט מפי המקור שהוא קונטרס הנקרא 'סיפור מפליא על כבוד התורה' שכתב אותו ר' שמואל ברוך שולמן ששמע אותו מפיו של הגרא"י קוק זצוק"ל שהוא שמע זאת מפי חותנו האדר"ת זצוק"ל בכינוס של רבנים ונכבדי עיה"ק ירושלים ועשה רושם חזק על השומעים.

חשיבות, נכנסה ישר אל בית הרב והציגה את עצמה לפני הבד"ץ כי היא איננה בת מדינה זו, וכי היא גרה בפרוסיה ולרגלי ענין נכבד אחד באה לכאן ויש לה דבר נחוץ מאד לדבר עם הרב.

בתחילת דבריה הקדימה, שמקום מגורה כעת הוא בגרמניה וכי היא נמנית על שלומי אמוני ישראל ומתנהגת כתכלית שמירת קדושת היהדות והמוסר הישראלי. ובלחישה מסרה שהיא האשה הנצבת פה היא בתו של אותו האיש שהיה שנוא בצדק על כלל ישראל, הלא הוא המומר הידוע מחבר הספר הנורא בשם – 'נתיבות עולם'.

והמשיכה לספר לפניו שבימי שחרותו היה אביה מלמד דרדקי בעירה אחת בליטא וממנה היה מתפרנס בדוחק, פתאום התחילו מרגנים עליו שהוא נוהג קלות ראש באיזה ענינים הנוגעים ליהדות, ואעפ"י שהיה מלמד בעל כשרון גדול חדלו ההורים ליתן על ידו את ילדיהם, ובשביל כך נשאר מחוסר לחם, ועניות גרמה לו לאחוז מקל נודד בידו והלך לאשר נשאו הרוח.

עברו שנים אחדות והמשפחה חדלה לקבל ממנו מכתבים ולא ידעו לאן פנה. הגיעו שמועות שהוא בלונדון וכי הוא נתחבר אל המסיתים והמיר את דתו, והנה כאשר יצאה המפלצת בצורת הספר הנ"ל נתברר לכל שהמלמד הנ"ל הוא הוא הצורר הנבזה. והוסיפה לספר ששנים רבות בעלות זכר אביה על ליבה הייתה נאנחת מעומק ליבה ומשתדלת בכל המאמצים למחקו מזכרונה.

אור בקצה המנהרה

והנה ביום בהיר אחד הופתעה הבת ממכתב אחד שקבלה, אשר בפתחו נחשכו עיניה בראותה שהמכתב הזה הוא מאביה המשומד חרפת חייה. בכ"ז הבליגה בכל כוחותיה על הגועל אשר הרגישה בכל נפשה. והנה הוא כותב לה כדברים האלה: בתי היקרה, יודע אנכי את ערכי הבזוי ומצבי השפל מאד מאד בעיניך ובעיני כל ישראל. ידעתי את חטאי הנוראים נגד ה' ונגד תורתו ועמו אשר הרביתי לפשוע מזה שנים רבות מימי חיי. אבל דעי בתי שסוף סוף אחרי שצללתי בתהום הטומאה נעור בי הזיק היהודי שבקרבי ויחל להציקני. ועתה הנני זקן וחולה, שבור גוף ורצון נפש, ואינני יודע למי אפנה לעזרה למצוא מחסה בכדי להניח את ראשי. ע"כ בעת צרתי שמתי אל לבי לפנות אל מדת

הרחמים והחמלה, בתי היקרה, שתואילי לחלצני ולקבלני אל תוך ביתך ולכלכלני באיזה אופן הרצוי לך בשיבתי השפלה.

והוסיפה האישה לומר לרב: כי המכתב הזה הדהים אותה מאד, ולאחר שהתייעצה עם בעלה הסכימו לכתוב לו תשובה בנוסח כזה: אנו מסכימים שהוא יבוא אלינו בתנאי שבתחילה יראה להעביר מעליו את הצורה המומרית שלו ויתלבש במלבושי יהודים כמנהג המקום עם חתימת זקן ופאות. וגם שלא יהיה לו שום עסק עם אנשים.

כשקבל הזקן את התשובה עשה ככתוב בה עם כל התנאים, ושם לדרך את פעמיו. בהופיעו על המפתן פגש תיכף בבעלת הבית, אשה צנועה כשפניה מפיקות לב טוב ורחמן, ברכה לשלום ושאלה על מעון בתו, היא התאדמה כולה והשיבה לו על ברכתו כלאחר יד, והפנתה את ראשה ממבטי עיניו המלאות בקשת חנינה, ומיהרה אחרי בעלה שמיהר לקול קריאתה אל הדלת. כשנפגש פא"פ עם בתו וחתנו נפל על צוואריהם ויתחטא כילד בוכה, ידיו ורגליו הזקנות רעדו ודמעות נגרו ארצה והתייפח כתינוק קטן. והנה נפסקה בכייתו, נעצרה נשימתו ונשאר בלי תנועה והוא נופל מתעלף על הסף בפישוט ידיים ורגלים. כל אנשי הבית מהרו להשיב את רוחו, הקימוהו מעל הארץ, תמכו בידי מזה ומזה והובילו אותו ישר אל חדר מיוחד אשר הקציעו עבורו העומד בודד מן הצד, מחשש פן יצא פעם מפתח הבית חוצה ויפליט בפני מי שהוא שלא בכוונה דברים שיהיו בהם לעורר חשש ביחס לעבר המגונה שלו.

הברכה שהתגלתה כקללה גמורה

והנה באחד הימים, היה זה בחודש אלול, כשהרגיש הזקן שקיצו קרב וימיו ספורים, קרא אל חדרו את בתו ואת חתנו. הם הסתכלו בו וזרם דמעות כסה את פניהם. אביהם שכב חיוור בתוך מטה לבנה, כשהמוות מסומן כבר על פניו, בקול חלש ונמוך פתח ואמר: רוצה אני למסור לכם, בתי וחתני היקרים, דבר בתור "צוואת שכיב מרע", שעי"ז רוצה אני לקוות שעם כל המשא הכבד של חטאותיי הנוראים ימצא לי בוודאי מליץ יושר בעולם אחרי שתגלו את זה לאחד מצדיקי הדור.

דעו נא יקירי, שמשפחתנו מוצאה מאלטונה, אחת משלושת הערים המאוחדות שהם: אלטונה, המבורג, ונזבק. בימי עלומיו של אבי היה הרב בשלש הקהילות הגאון הנודע ר' יהונתן אייבשיץ, וידוע הוא שהגאון ר' יעקב עמדין, הידוע בשם יעב"ץ, הרעיש את העולם נגדו בחשד שהוא ח"ו מכת משיח השקר שבתי צבי, ויהי כאשר בקש הגאון יעב"ץ מפרנסי העיר שיקבעו את דירתו ג"כ בתוך הקהילה אלטונה. השיבו לו מפני הכבוד, שכן הם מסכימים לקבל אותו בתור אחד מתושבי הקהילה שלהם ויחד עם זה רמזו לו בתנאי שיסדר לו מנין לעצמו בבית דירתו. כוונתם היתה בזה להרחיק מקרים של שערוריות מסיבת המחלוקת בינו לבין המרא דאתרא ר"י אייבשיץ. מובן הדבר שבמנין המיוחד אשר להגאון יעב"ץ היו נקבצים אנשים אשר היו נוטים להתערב במחלוקת ולעורר מדנים ומריבות. להגאון יעב"ץ היה בית דפוס משלו קבוע באחד מחדרי ביתו. ואבי היה ממתפללי המנין של ר' יעקב עמדין וגם השתמש בכשרונו הספרותי לחבר כתבי פלסתר בחרופים ובגדופים נוראים כלפי האב"ד דמתא הנ"ל. פעם חיבר אבי מחברת בשם - עקיצת עקרב. וביום אשר נגמרה המחברת הזאת בדפוס חל הברית מילה שלי וכל אנשי שלומי של הרב יעב"ץ ומתפללי המנין אשר לו הביעו לאבי בשמחה את ברכת המז"ט המכופל שלהם, והוסיפו ואמרו שהם רואים "סימן טוב" בזה שאני נכנס לבריתו של אאע"ה ביום שאבי מוציא לאור את מחברת עקיצת עקרב. וגם הגאון יעב"ץ בעצמו הרים ידיו לשמים ובקול רם בפני כל הקהל הקדוש אמר: מז"ט! מז"ט! למחברנו היקר הלוחם האמיץ משנה שמחה אני שמח היום, כי ביום הזה יוצא לאור החיבור עקיצת עקרב מעשה ידיו להתפאר, ואני תפלה לאל שבזכות זה יגדל הילד ויהיה ממש ההיפך מאותו האיש (ר' יהונתן אייבשיץ) אשר דברי המחברת הנפלאה ערוכים ומכוונים נגדו, ויהיה לכבוד להוריו וישראל יתפאר בו. בגמור הרב את דברי ברכתו שניכר היה בה שיצאו מעומקא דליבא, ענה אחריו כל הקהל כאחד: אמן ואמן!. ומסביב לשלחן ערוך בשעת הסעודה שוחחו בשיחות ממאורע היום מסביב לכתב פלסתר האחרון הנ"ל, ועם גמר הסעודה יצאו ברקודים והסתובבו במחול מתוך התלהבות ושירה, וכן עברה הקבוצה המרקדת על פני החדר ששם היתה שוכבת אמי היולדת ונשארו עומדים על מקומם למשך רגעים מספר, ואחד מהם היה חוזר בקול גדול על הברכה הנפלאה של רבם לרך הנימול וכולם התריעו אחריו ב'אמן', והיו חוזרים לריקודם ביתר שאת ויתר עז. בקיצור, מעולם לא ראתה אלטונה שמחה כזאת בברית מילה.

מני אז היה האב נפעם מאד בצפייה לקיום ברכתו של הגאון יעב"ץ, ולעתים היה עומד ושואל לעצמו חשאית: האומנם הוא יזכה לבן יקר כזה? האם מחלציו יצא צדיק כזה אשר יהיה לתפארת בישראל ורבים ייהנו מאורו?

באנחה עמוקה מהולה בבכי גדול המשיך המומר לשעבר את דבריו: הנכם שומעים כבר בתי וחתני היקרים את הפתרון לכל התהפוכות הנוראות אשר עברו עלי בימי חיי המנוולים? דבר ידוע הוא שהגאון הק' יעב"ץ ז"ל היה צדיק אמיתי, וכתוב בהו בצדיקא "ותגזר אומר ויקם לך" ומכיון שברכני שאני אהיה ההיפוך הגמור מאותו צדיק יסוד עולם ר' יהונתן אייבשיץ זצ"ל, לכן הייתי כמו אנוס על פי הגזירה העליונה להיות נלכד ברשת שחת אשר הייתי תועה כה במשך ימי חיי.

ואע"פ שאנני חושב שההתנצלות הזאת תספיק לי להפטר מן הדין הנורא העתיד לבוא עלי בעולם האמת שהנני הולך שמה, מכל מקום בטוח אני שהקלה גדולה תצמח לי ע"י ההתנצלות הזאת של הגזירה שנתכה עלי ע"י הברכה הנ"ל, שאצלי נהפכה לקללה והחשיכה עלי את כל חיי בעוה"ז ובעוה"ב, ומתי שההתנצלות הזאת תתקבל ג"כ על לב גאון וצדיק הדור אקווה שתפילתו לעילוי נשמתו הנדחה תתקבל באופן שלכל הפחות במשך הזמנים אחרי קבלת העונשים והדינים הראויים לבוא עלי, על פי כל מעשי המכוערים והנוראים, יהיה לי בזה איזה תיקון שתתקיים גם בי העלוב והחוטא השפל אותה ההבטחה שהבטיח הקב"ה גם לפושעי ישראל היותר גרועים "לבל ידח ממנו נדח".

וי! וי! שאג פתאום ונלחץ אל משכבו בכוח, ונפשו פרפרה בקרבו כצפור פצועה. חרדו אליו מיד בתו וחתנו: מה לך אבינו כי חרדת כה?... אוי לי מיום הדין! אוי לי מיום התוכחה!... ופניו החווירו חיוורון מוות. ואחר קשתה עליו נשימתו, גוו נתכווץ, פלצות אחזתהו והוציא את נשמתו בצעקת "שמע ישראל".

הרב דהורדנה ישב כל אותה העת הארוכה על כסאו מבלי לנוד ושמע בהקשבה גדולה את כל הסיפור המפליא הזה מפי האשה הכבודה בתו של המשומד ה"בעל תשובה" ונתרשם בזה עד מאוד, והוא בקדושתו קיבל עליו לעשות מה שיהיה יכול לעשות לתקונה של הנשמה המסכנה והעלובה של אביה האומלל. האשה יצאה מאת פני הרב בנימוס ובהכנעה רבה ובהחזקת טובה לאין קץ על החסד הגדול אשר עשה עם אביה הנדח.

מוסר השכל גדול מהסיפור

הרבנים הדיינים ישבו בחדר החיצון מלאים התפעלות על אשר רבם הצדיק מצא לו לנכון להקשיב בהתעניינות כה מרובה בסיפור ארוך מפי אשה, ושלא כדרכו בקודש. והנה ניגש אליהם הרב ואמר: אכן אין זה דרכי לשמוע שיחת נשים ובפרט באריכות כ"כ, ברם הסיפור הארוך והמפליא הזה אשר צריך בלי שום ספק להיות לימוד לדורות לדעת להזהר מכל מחלוקת וביחוד להתרחק מכל דבר הנוגע לעלבונה של תורה ח"ו. וכאן סיפר הרב לפני הדיינים שלו את הסיפור על כל פרטיו.

וסיים בדברי תוכחה אלו: הנכם רואים בעיניכם את האחרית המרה שהייתה למי שהצטיין בכתיבת כתבי פלסתר בזלזול ת"ח, ואף על פי שהייתה כאן גם כן מחשבה שביסודה היה מונח 'לשם שמים'. אך מכל מקום כל הנוגע בזה לא ינקה כי 'אש היא עד אבדון תאכל' וירא ה' יצל הימנה וחוטא ילכד בה, ואשרי הצדיקים יראי ה', הזהירים בכבודה של תורה, עליהם נאמר והמשכילים יזהירו ככוכבים לעולם ועד.

על אף הגיבוי המלא - זהירות!

וממעשה זה נלמדת תובנה עמוקה במיוחד, שהרי אביו של המומר היה מי שעמד מאחורי כתבי הפלסתר למיניהם שהופצו כנגד ר' יהונתן אייבשיץ זצוק"ל, וברור הדבר לעין כל שר' יעקב עמדין זצוק"ל תמך בו ובמעשיו, והראיה לכך שבעת שהוציא את החוברת 'עקיצת עקרב' כנגד ר' יהונתן אייבשיץ שיבח אותו ואמר לציבור שנאסף שם ששמח 'משנה שמחה' ביום זה. ולכאורה יש להבין למה נענש בעונש כ"כ חמור בבן מומר כזה והרי כל מעשיו היו ממש לשם שמיים ותחת הנהגתו המלאה והשלימה של גדול הדור ר' יעקב?! והתשובה לדבר מבהילה במיוחד - כשגדולי הדור חלוקים ביניהם ואפ' עד כדי שתוקפים האחד את השני בלשונות חריפים, המחלוקת צריכה להשאר רק בשטח שלהם ואין זה נוגע מאומה לכלל הציבור, ואם יבוא אדם ויתקוף את אחד מהגדולים אפילו שיש לו את אחד הגדולים שעומד מאחוריו במאת האחוזים ואף מגבה את מעשיו צריך הוא לדעת שהרי הוא בכלל המבזה ת"ח שאין רפואה למכתו ה' יצילנו. ולא בכדי שם הספר של אבי המשומד שכנגד ר' יהונתן הוא 'עקיצת עקרב' ע"ד מה שאמרו חז"ל במשנה

באבות (ב,טו) 'והוי זהיר בגחלתן שלא תכוה שנשיכתן נשיכת שועל ועקיצתן עקיצת עקרב וכו'

גן עדן לצדיקים גיהנום לתלמידים

ידוע ומפורסם שלאחר כמה שנים בא ר' יהונתן אייבשיץ זצוק"ל בחלום לבנו^ד ואמר לו שהוא ור' יעקב עמדין יושבים יחדיו בגן עדן ונהנים מזיו השכינה כנאה וכיאות לת"ח אך התלמידים שליבו את רוח המחלוקת והשנאה נמצאים בגיהנום ל"ע.

התלמידים מגולגלים בחתולות

סופר מפי עדים נאמנים על האדמו"ר הצדיק ר' שלומק'ה מזוועה על זצ"ל שהיו פעם שתי קבוצות של חתולים שמלאו את בית האדמו"ר ביללות נוראות וכבר לא ניתן היה לסבול זאת. בני המשפחה התחננו אל הרבי לסלק את החתולים מן הבית או שיפעל דבר מה כדי שיחרישו. ולאחר הפצרות מרובות גילה להם הרבי ר' שלומק'ה סוד מחריד מכבשונו של עולם ומעניינם של תיקוני הנשמות דעו לכם אמר באותה פעם יחידה שהסביר את הענין: "ששתי קבוצות חתולים מיללים אלו גלגולי נשמות הם של תקופה מפורסמת שבה גבה טורא בין גאוני הדורות רבי יונתן איבשיץ ורבי יעקב עמדין זצ"ל הגאונים הצדיקים הללו התפייסו ביניהם בשמי שמים כי כל ענין הפירוד שביניהם לשם שמים התכוונו בו אך לא כל אלו שליבו את אש המחלוקת העבירו לשון הרע הסיתו בין הצדדים ודיברו בגנות הצד שכנגד לאלו לא נמצא עדיין תיקון לנשמתם עד עתה כבר מאות בשנים" עוד ימים רבים הציקו אותם חתולים והרבי מזוועה על התעסק בתיקון נשמתם עד שנעלמו^ה.

מחלוקת לשם שמים - הלל ושמאי

אמרו רז"ל במשנה אבות (ה,יז) 'כל מחלוקת שהיא לשם שמים סופה להתקיים ושאינה לשם שמים אין סופה להתקיים איזו היא מחלוקת שהיא לשם שמים זו מחלוקת הלל ושמאי ושאינה לשם שמים זו מחלוקת קרח וכל עדתו^ה.

ד. ויש כאלו גורסים לאחד מהגדולים.

ה. מובא בספר 'שיח יוסף' לר' יוסף פוגל.

בספר דרושי מהרא"ץ מבריסק עה"ת. נשאל כך: לכאורה יש להבין מדוע שינה כאן מבכל מקום שמזכירים הלל ושמאי ובפרט כשמזכירים את המחלוקות שביניהם מזכירים בית שמאי ובית הלל וכאן לא אמר אלא הלל ושמאי ויש לומר שהמחלוקת שבין הלל ושמאי עצמם היתה לשם שמים כי היו צדיקים קדושי עליון וכל כוונתם היתה בלתי לה' לבדו אבל תלמידיהם לא היו כולם שווים בכוונתם הטובה ולכן לא אמרה המשנה שמחלוקת בית הלל ובית שמאי היתה לשם שמים. וזה מוסר השכל גדול בזמננו לתלמידים וחסידיהם הנגררים למחלוקת של רבותיהם הצדיקים וד"ל. (מרשימות הרה"ח ר' אהרן אייזנברג).

ואלו דברי המאור ושמשי (פרשת קורח). נקט דווקא שמאי והלל לפי ששמאי והלל חלקו לשם שמים דווקא זה אמר הלכה כך הוא, כך צריך להיות תכשיטי כלה, וזה אמר לא כך, אלא כך הוא ההלכה, וכך צריך להיות תכשיטי כלה. ולא היה כוונתם לשום פניה בעולם כלל רק לשם שמים כנ"ל לאפוקי תלמידיהם דהיינו בית שמאי ובית הלל היה בנמצא ביניהם כמה וכמה שכוונתם היה לאיזה פניה שזה אמר שרבי שלי גדול ביותר ואיש האלקים, וזה אמר שרבי שלי גדול ביותר והיה מעורב מגיאות וגדלות וכדומה פניות אחרות והגם שהיה קיום למחלוקת שלהם גם כן זה היה מפני שהיה במחלוקתם מעורב עם אמת, זה נתן קיום להחזיק המחלוקת שיהיה קיום אבל כולה לשם שמים לא היה כי אם מחלוקת שמאי והלל גופייהו שהיה צלול וברור לשם שמים על כן נקט התנא איזה מחלוקת שהיא לשם שמים זה מחלוקת שמאי והלל דווקא.

סביב - רשעים יתהלכון

ועלה בדעתי לרמוז ע"פ מה שכתוב בתהילים (יב,ט): 'סביב רשעים יתהלכון כרם זלות לבני אדם' ואיתא בגמרא בברכות (ו,ב) מאי כרם זלות לבני אדם.. אלו דברים שעומדים ברומו של עולם ובני אדם מזלזלין בהן. ע"כ. וממש מתאים פס' זה לעניין אותם תלמידים שאינם הגונים שהרי הם סביב הצדיקים מהלכים וממילא גורמים לזלזול באותם הצדיקים שהם עומדים ברומו של עולם.

לשם שמים?! יש להרהר!

והיום אם נשים לב, לצערנו, רוב המחלוקות תלויות בעניינים פוליטיים למיניהם ואת הרב מחפשים כי הוא עומד תחת השם של אותו גוף

פוליטי או שהוא מזוהה איתם יותר, ואם כן, נוצרה מציאות שמקדשים יותר את המפלגה או את העיתון או את הרדיו או את אותו פוליטיקאי מי שלא יהיה על חשבון מי שבאמת צריך לקדש שאלו הצדיקים שבקרבתנו.

אחד ועוד אחד שווה שתיים

און בן פלת אשתו הצילתהו. כיצד? היא אמרה לו: "מה אתה מרויח מכל הסיפור, עכשיו אתה בסך הכל דרגה ב' וכאשר קרח יהיה כהן גדול גם כן ישאירו אותך מועמד שני או שלישי, אז מה אתה נכנס בכלל לעובי הקורה, לא תרויח כלום מכל העניין".

וכי זו חכמה? כל אחד יכול לומר את מה שאמרה: אתה עכשיו שמש, וכשקרח יהיה כהן גדול גם תהיה שמש. וכי על חכמה זו שלמה המלך מצביע כ"חכמות נשים בנתה ביתה"? וכי היה עליה ללמוד פילוספיה כדי לחשבן את החשבון הפשוט הלזה?!

אמר ר' חיים שמואלביץ זצ"ל יסוד נוקב ויורד: כן! בשעת המחלוקת, בלהט האש, אם האדם מסוגל לחשב לעצמו חשבון פשוט ברמה של אחד ועוד אחד שווה שתיים – אכן, זו חכמה אדירה! בשעת מחלוקת אדם מאבד את הראש ולא מסוגל לערוך חשבונות פשוטים. שיקול הדעת שלו לא קיים. ואם, בכל זאת, הוא נעצר וחושב את הדבר העקרוני, החיוני ואת הסברא הפשוטה, זו חכמה גדולה. ע"כ.

וא"כ כל שכן אנו שנעשה את החשבון הפשוט הזה. וכ"ש שיש כאלו שאפילו סגן דמשנה הם לא יהיו ומוכח שכל מטרותם הם רק הדיבורים המיותרים והארורים שמכלים כל חלקה טובה¹.

המשנה המבהילה באבות

ואין לנו להוציא ממוחנו את דברי המשנה באבות (ב,טו) "זהו זהיר בגחלתן שלא תכוה שנשיכתן נשיכת שועל ועקיצתן עקיצת עקרב ולחישתן לחישת שרף וכל דבריהם כגחלי אש"

ובבית הבחירה למאירי (שם) הבהיר את הדברים: דנשיכתן נשיכת שועל כלומר אף על פי שלא ירגיש בעונש לשעתו בקירוב זמן יגיעהו עונש חזק על

1. צוטט מהספר 'אדרבה'.

כל עונשי שאר בני אדם והוא ענין דמיון נשיכת שועל שהשועל שניו דקות ועקומות כלפי פנים ובשעה שהשנים נכנסות בבשר אין הבשר מרגיש בנשיכה כל כך מרוב דקות השן וחלקלקותה מצד כפיפתה אבל כשבא להוציא את השנים מן הבשר נאחז הבשר בשנים שהם כפופים והוא נעתק עמהם והוא אז מרגיש כאב גדול על נשיכת שאר בעלי חיים והעקרב מטיל ארס מצד העוקץ ומתוך כך נקרא עקיצה והשרף והוא מין נחש הוא מטילו מפיו דרך צפצוף ומתוך כך נקרא לחישה והארס מרוב דקותו אין הבשר מרגיש בו לשעתו אלא שאחר כך נוקב ויורד ומתפשט ומכאיב כאב חזק מתמיד ומסוכן.

ובתפארת ישראל - יכין (שם) הוסיף להבהיר: **וכל דבריהם**. אף אם לא יקללו אותך, רק ידברו וישפכו נפשם לפני ה' שירחם עליהם. **כגחלי אש**. שעפים ומבעירין בהשחת שרוף וכלה גם בריחוק מקום, אף את הדברים שאין בהן רוח חיים, דקב"ה תבע ביקריה.

הקב"ה תובע עלבון הצדיק

כשעלה ר' זירא לארץ ישראל והקיז דם, הלך לקנות בשר מן האטליז כדי להשיב רוחו, שאל את הקצב בכמה ליטרא בשר, אמר לו הקצב, בחמישים מנה ומכה אחת בברזל, אמר לו רבי זירא טול שישים מנה ותוותר על המכה בברזל, ולא הסכים הקצב, אמר לו: טול לך שמונים, תשעים מאה, ובכל זאת לא רצה הקצב אלא עמד על כך שכדי לקבל את הבשר איתו צריך לקבל ג"כ מכת ברזל, ראה ר' זירא שמתעקש ואמר לו: עשה כמנהגך, ועשה.

לעת ערב הלך רבי זירא לבית המדרש, אמר להם, כמה גרוע מנהכם כאן, שאין אדם יכול לקנות ליטרא בשר ללא שיקבל מכת ברזל מאת המוכר, אמרו לו: מי הוא זה ואיזהו אשר מילאו ליבו לעשות כן, אמר להם על אותו הקצב.

שלחו מיד להביאו, ומצאו שכבר מת, והיו מוציאים את ארונו לקבורה.

אמרו לו לרבי זירא, רבינו, כל כך הקפדת, והענשת אותו במיתה, השיב להם רבי זירא, יבוא עלי אם כעסתי, כי לתומי חשבתי שכך המנהג במקום זה.

צא ולמד המסר העמוק היוצא מן הדברים: **אע"פ שר' זירא לא הקפיד כלל וחשב לתומו שזה המנהג, מן שמייא תבעו את עלבוננו והרגו את אותו אדם.**

וכיוצא בזה אמרו בגמ' ברכות (יט,א) באחד שסיפר מילות גנאי אחר מטתו של מר שמואל, ותיכף נפל קנה גדול וכבד מן הגג על ראשו, ופגע במוחו של זה, ומת. **דשאני צורבא מרבנן דקודשא בריך הוא תבע ביקריה.**¹

וכל שכן שהצדיק עדיין בחיי חיותו וקמים אנשים ומצפצפים בעזותם כנגדו וכנגד דעותיו וגורמים שיזלזלו ההמון העם בו. שהקב"ה יתבע עלבוננו של זה הצדיק.

אין רפואה למכתו, רח"ל

ידועים דברי הגמ' בשבת (קיט,ב) "א"ר יהודה לא חרבה ירושלים אלא בשביל שביזו בה ת"ח שנאמר ויהיו מלעיבים במלאכי האלהים ובזים דבריו ומתעתעים בנביאיו עד עלות חמת ה' בעמו עד לאין מרפא מאי עד לאין מרפא אמר רב יהודה אמר רב כל המבזה ת"ח אין לו רפואה למכתו אמר רב יהודה אמר רב מאי דכתיב אל תגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו אל תגעו במשיחי אלו תינוקות של בית רבן ובנביאי אל תרעו אלו ת"ח"

מכתב מבהיל בענין ביזוי ת"ח

בשו"ת משנה הלכות² (חלק ח סימן קמ) שלח מכתב הראוי לקריאה ועיון בענין ביזוי ת"ח, וזה לשונו³:

אחדשה"ט. מכתבו כרגע קבלתי עש"ק אחה"צ ונבהלתי משתומם ממה שכתב ששמע שהרב... ח"ו רוצה לבזות גאון וצדיק הדור מרן ר' וכו' שליט"א וזה עלול לדעת מעלתו לחלוש אמונת חכמים ולעורר מדנים בין בני תורה הליטאים בלתי חסידיים. ואני משתאה ותוהה מי הוא זה אשר לא יחוש שיכוח בגחלתן של ת"ח שנשיכתן נשיכת שועל ועקיצתן עקיצת עקרב ואמרו ז"ל המבזה ת"ח אין לו רפואה למכתו וודאי אם שמע ממקור מהימן ויש בזה

1. הדברים הובאו מספרו של הגר"ע יוסף זצוק"ל 'ענף עץ אבות'. ועי"ש עוד על המשנה באבות (ב,טו) ותמצא רבות ונוראות בעניין זה.

2. הרב מנשה קליין המכונה 'האדמו"ר מאונגוואר' זצוק"ל.

3. הורדנו את שם אותו הצדיק שדובר עליו במכתב זה כי אינו נפק"מ לעניינו.

שמץ אמת ח"ו נא להזהיר הרב הנ"ל בכל תוקף שלא לעשות דבר כזה וישפיע עליו כפי יכלתו שילך מדרך זה וגם אני מצידי אעשה בל"נ מה שבידי לעשות.

אהובי ידידי בעונ"ה בזמן האחרון ח"ו הרשו לעצמן צעירי צאן לבזות ת"ח זקני הדור דע כי לחלוק בהלכה דרך כבוד מותר אפילו על גדולים ממנו ואדרבה הוא חיוב מפורש בתורה דלא תענה על רב כמבואר כ"ז בנמק"י סנהדרין ל"ו וביו"ד ס"י רמ"ב ברמ"א אבל לבזות ת"ח אין לך עבירה גדולה מזה וכל בר דעת יבין את זאת ואם אחד אינו מסכים עם חבירו בהלכה יכתוב לו תשובה או קונטרס ויברר שלא כדבריו והלא התורה מונחת בקרן אורה וכל מי שיש בידו יכול לברר כפי דעתו אשר חננו השם ית"ש ואין התורה קנינו של אדם אחד אלא של כל ישראל וכל תלמיד ותיק יש לו חלק בתורתנו הקדושה, אבל אוי לו ואוי לנפשו למי שח"ו מבזה ת"ח יהי' מי שיהי' ואפילו ת"ח קטן ממנו כ"ש זקן ונשוא פנים ראש ישיבה ומפורסם לכל בצדקתו ויראתו הקודמת לחכמתו, הגאון רבי וכו' שליט"א וזה ברור מאד.

ולכן מה שכתב מעלתו שצריך לעכב אותו מלכתוב בזיונות ח"ו בשביל שעשויים דבריו אלו לערער את בני תורה הבלתי חסידיים ולחלוש אמונת חכמים בהם לענ"ד ח"ו אין זה הטעם למנעו ולעכבו בשביל שיעורר מדנים אם הי' האמת אתו אין לחוש שדברי תורה מעוררים מדנים ואנחנו מחויבים למסור נפשנו על דברי תורה ואין נפ"מ בין חסידים לליטאים ובין אשכנזים לספרדים, אבל בעוולה והחומר בזה שהוא איסור גמור ולא יעשה כן בישראל ויש בו גם חילול השם' והשומע בבזיונו של ת"ח צריך לקרוע ע"פ הלכה ולכן דעו נא כי לא זו הדרך אשר קבלנו מאבותינו וגם מרבנותינו הקדושים אלא כל מי שאינו מסכים עם רב אחד בהוראה מצוה לחלוק עליו ומותר לפרסם דעתו דעת תורה ואם יראה שיש ממש בדבריו ודאי ת"ח אמת יחזור בו ואם אין ממש בדבריו יודיעהו שטעה בהשגתו וכל זה שנצטוונו מפי משה רבינו ולא יותר כי אין אנחנו ב"ד הגדול וזה מוטל על הב"ד הגדול, ודברי חכמים בנחת נשמעים ואם קנאת ה' בוערת בו על דברי תורה אבל צריך לדעת אם הוא באמת צודק

י. וראה ברמב"ם הלכות תשובה (פ"א ה"ד) שאומר שם אין נעשית התשובה בכל עבירה שאדם עבר. ומסיים את דבריו - במה דברים אמורים בשלא חילל את השם בשעה שעבר אבל המחלל את השם אף על פי שעשה תשובה והגיע יום הכפורים והוא עומד בתשובתו ובאו עליו יסורין אינו מתכפר לו כפרה גמורה עד שימות, אלא תשובה יום הכפורים ויסורין שלשתן תולין ומיתה מכפרת שנאמר ונגלה באזני ה' צבאות אם יכופר העון הזה לכם עד תמותו.

ושמעתי משם מרן הגאון בעל חפץ חיים שאמר ההורג את האדם עם ס"ת גם הוא רוצח.

ומה שאמר שיש כמה הלכות שהוא אינו מסכים גם אנחנו אינם מסכימים כמה פעמים שלא עלתה בידי להבין דבריו הקדושים בדברי תורה וחלקתי עליו אבל בדרך כבוד ואהבה ובמוצש"ק העבר הלכתי להמלוה מלכה שעשו לכבוד ישיבתו רק לכבודו שליט"א והלואי שיכבדו אותי החולקים עלי כמו שאני מכבד להגאון שליט"א ואנן מצלינן בכל יום ויום לבריות גופי' ולאריכות ימיו ושניו שיאריך ימים ושנים דשנים ורעננים עכ"פ מי שמע כזאת חס מלהזכיר מלבזות או לכתוב דבר שנראה ח"ו כבזיון לאותו זקן וצדיק, ואני מזהיר בהתראה גדולה לכל השומע לדברי שלא לפגוע ח"ו באותו צדיק אלא אדרבה לרוממו ולגדלו ולנשאו ובזה ממני ילמדו שבעזה"י אני מקיים בעצמי דרשת ר"ע את ה' אלקיך תירא לרבות ת"ח ובפרט האי צדיק ועניו ונזכה כלנו יחד לקבל פני משיח צדקיננו. ידידו דושה"ט בלב ונפש, מנשה הקטן.

אם מע"כ חושב שמכתבי זה ישפיע על הרב הנ"ל יכול להראותו לו או למי שהוא אחר כדי שידעו כי בנפשם הוא ואם על ראבר"ש אמרו על ששמע בזילותא דצ"מ פעם אחת יצאה לו רימה מאזנו לפי שלא מיחה מה יאמר מי שח"ו מבזה בעצמו". עכ"ל.

נפש מסואב מתועב משוקץ..

והרב מעיל צדקה² (סי' אלף תקסו) כתב³, סימן זה מסור בידך, איזה דיין שאינו מספר בשבח שום תלמיד חכם, וכשעושים התלמידי חכמים איזה דבר נגד העשירים בדבר הנוגע לקידוש ה', מורה אותו דיין לבוא כנגדם, וגם

יא. עיין בבא מציעא (פד,ב) כשנפטר רבי אלעזר ברבי שמעון, אמר לאשתו: יודע אני שהחכמים כועסים עלי על שמסרתי גנבים למלכות וביניהם היו גם קרובי משפחה שלהם, והם לא יתעסקו בי אחרי מותי בכבוד הראוי. השכיבי את גופתי בעליית הגג, ואינך צריכה לפחד כלל. אמר רבי שמואל בר נחמני: סיפרה לי אמו של רבי יונתן, שסיפרה לה אשתו של רבי אלעזר ברבי שמעון: לפחות שמונה עשרה, ואולי אפילו עשרים ושתיים שנה, הוא שכב בעליית הגג. כשהייתי עולה לשם, הייתי בודקת בשערותיו, כשהיתה נושרת ממונו שיערה, היה יוצא משם דם! יום אחד ראתה תולעת יוצאת מאזנו. דאגתי שמא מעתה גופו מתחיל להסריח ולהרקיב. הוא נגלה אלי בחלום, ואמר לי: אל תדאגי משום שהדבר בא לי כעונש על כך שפעם אחת שמעתי שפגעו בכבודו של תלמיד חכם ולא מחיתי כראוי ולכן נענשתי באזני.

יב. רבי יונה ב"ר אליהו לנדסופר היה מחכמי פראג. נולד בשנת תל"ח (1678) לאביו ר' אליהו בומסלא, מצאצאי המהר"ל מפראג.

יג. מצאתי זאת בספר 'אמרי שפר' (עמ"ס אבות).

תמיד מתפאר להשפיל חכמת שאר תלמידי חכמים, דע באמת שהוא מחלאת זוהמת הנחש הקדמוני, נפש מסואב מתועב, משוקץ מזוהם, אסור לכבדו וכל שכן לשמוע דבריו, בדוק אחריו בסתריו, ותמצאהו עביט מלא מי רגלים, טומאה בוקעת ועולה עד גיהנם. כי הטיל מום בקדשים הם התלמידי חכמים משרתי עליון, להטיל ולחפש בהם מום, ובהעדר חכמה כל הפוסל במומו פוסל וכו'. ע"ש.

ביזוי ת"ח כחילול שבת

בשו"ת הרב"ז¹ המבזה ת"ח הרי זה כמחלל שבת, ובשביל זה חרבה עירנו בעוה"ר, ומהאי טעמא המבזה ת"ח אין תרופה למכתו, משום דכבוד ת"ח דומה למכבד את השבת, וכל השומר שבת כהלכתו אפי' עובד ע"ז כדור אנוש מוחלין לו, וקמ"ל דאם עושה תשובה ושומר שבת נמחל לו וניצל מיסורין ר"ל ע"ש. ולהזהר דת"ח דומה בכל דיניו לשבת, א"כ גם המכבד לת"ח ועושה תשובה מוחלין לו על כל העונות, והרי זה ניצל מיסורין כנ"ל. משא"כ במבזה ת"ח ועבר על כריתות ומיתות ב"ד ר"ל. ואפי' אם עושה תשובה, תשובה תולה ויסורין ממרקין. וא"כ אין תרופה למכתו... והמכבד תלמידי חכמים בכבוד הראוי, תקף לת"ח ברכה, חיים ושלום בגופו, בממונו, ובתורתו, על ישראל הדרתו!

רשימת חיסול ברוחניות

ואלו חלק מן הדברים הנגרמים מאותם המחלוקות, ואין מי שנמצא בתוכה ויכול לומר שאחד מן אלו הוא לא עשה כלל: שנאת חנם, לשון הרע, חילול השם, נקימה ונטירה, נבלות הפה, ביזיון התורה, הוצאת שם רע, ביטול תורה, ביזיון תלמידי חכמים, הלבנת פני חברו, אלימות, דוגמא שלילית לדור הזה והבא, בעיות בשלום בית, וכן עוד כהנה וכהנה. ואם לא נעצור את הסחף הסוחף אותנו, רשימה זו או חלקה תחסל אותנו לגמרי.

כל השונה הלכות מובטח לו

כך כתב הרמב"ם בהלכות ת"ת (פ"ו הלכה יא) : עון גדול הוא לבזות את החכמים או לשנאותן, לא חרבה ירושלים עד שבזו בה תלמידי חכמים שנאמר ויהיו

יד. הרב בצלאל זאב ב"ר חנוך הייניך שפרן (שאפראן) נולד בשנת תרכ"ז (1867) בגליציה למשפחת רבנים. (ביוגרפיה פרויקט השו"ת)

מלעיבים במלאכי האלהים ובוזים דבריו ומתעתעים בנביאיו, כלומר בוזים מלמדי דבריו, וכן זה שאמרה תורה אם בחקותי תמאסו מלמדי חקותי תמאסו, וכל המבזה את החכמים אין לו חלק לעולם הבא והרי הוא בכלל כי דבר ה' בזה. וכן פסק מרן השו"ע (י"ד רמ"ג ו'). ואיה נעלמה ההלכה הפשוטה הזו בדורנו?!

יהי רצון מלפני אבינו שבשמיים שיחזירנו בתשובה שלמה במהרה, ויזכנו להנצל מן המחלוקת והלשון הרע ובפרט כשנוגע הדבר לביזיון תלמידי חכמים, ועל ידי כך נזכה שכל זרענו וזרע זרענו יהיו אוהבי ה' ומכבדי תלמידי חכמים ואף כאלו בעצמם אכי"ר.

עץ חיים היא למחזיקים בה

הורי היקרים

אאמו"ר רבי משה אביחצירא שליט"א

בן רבקה ז"ל.

ואמי מורתי אסתר שתחיה בת פרל'ה שתחיה.
שיזכו לבריאות איתנה, אריכות ימים, אושר, עושר,
שמחה, שלום, ונחת יהודי אמיתי
מכל יוצאי חלציהם אכ"ר.

חמי וחמותי היקרים

ר' מיכאל בן דוד שליט"א בן עישה שתחיה.

מיכל שתחיה בת פיבי ז"ל.

שיזכו לבריאות איתנה, אריכות ימים, אושר, עושר,
שמחה, שלום, ונחת יהודי אמיתי
מכל יוצאי חלציהם אכ"ר.

אשתי היקרה והצדקת

הודיה שתחיה בת מיכל שתחיה

שמעודדת ודוחפת לכל דבר וענין שבקדושה
ומחזיקה את ביתנו ביד רמה וללא עזרתה לא היה
נעשה כלום, שיתן לנו ה' יחד בריאות איתנה, אריכות
ימים ושנים, אושר, עושר, שמחה, שלום, ונחת יהודי
אמיתי מכל יוצאי חלציהם אכ"ר.

עץ חיים היא למחזיקים בה

רבי רן יוסף חיים מסעוד אביחצירא

בן ר' משה שליט"א ורעיתו אבישג

שתרם בנדיבות ובעין יפה הן בגשמיות והן ברוחניות
והוא הקברניט והמנהיג של כל קונטרס זה. 'מלא ה'
את כל משאלות ליבו לטובה ולברכה בכל מה שצריך
ושיזכה שיפוצו מעינות תורתו הטהורה ביתר שאת
וביתר עוז להגדיל תורה ולהאדירה מתוך בריאות
איתנה, אריכות ימים, אושר, עושר, שמחה, שלום,
ונחת יהודי אמיתי מכל יוצאי חלציו אכ"ר.

יהונתן שמעון הי"ו בן אסתר שתחיה ורעיתו

מיכל שתחיה

למשפחת אבוהצירא

שתרם בנדיבות ובעין יפה. 'מלא ה' כל משאלות ליבו
לטובה ולברכה בבריאות איתנה ואריכות ימים ושנים,
אושר ועושר, שמחה ונחת, ישכון בביתו תמיד אכ"ר.

נדב אברהם שלמה הי"ו בן אסתר שתחיה

ורעיתו רחל שתחיה

למשפחת אבוהצירא

שתרם בנדיבות ובעין יפה. 'מלא ה' כל משאלות ליבו
לטובה ולברכה בבריאות איתנה ואריכות ימים ושנים,
אושר ועושר, שמחה ונחת, ישכון בביתו תמיד אכ"ר.

עץ חיים היא למחזיקים בה

ישראל דוד הי"ו בן אסתר שתחיה

למשפחת אבוחצירא

שתרם בנדיבות ובעין יפה. ימלא ה' כל משאלות ליבו
לטובה ולברכה בבריאות איתנה ואריכות ימים ושנים,
אושר ועושר, שמחה ונחת, ושיזכה בזיווג ההגון לו
משורש נשמתו בקרוב אכ"ר.

יעקב הי"ו בן אסתר שתחיה

למשפחת אבוחצירא

שתרם בנדיבות ובעין יפה. ימלא ה' כל משאלות ליבו
לטובה ולברכה בבריאות איתנה ואריכות ימים ושנים,
אושר ועושר, שמחה ונחת, ושיזכה בזיווג ההגון לו
משורש נשמתו בקרוב אכ"ר.

יצחק הי"ו בן אסתר שתחיה

למשפחת אבוחצירא

שתרם בנדיבות ובעין יפה. ימלא ה' כל משאלות ליבו
לטובה ולברכה בבריאות איתנה ואריכות ימים ושנים,
אושר ועושר, שמחה ונחת, ושיזכה בזיווג ההגון לו
משורש נשמתו בקרוב אכ"ר.

ספרים בהוצאת מכון "מורי" ח ניחוח"

קובץ גליונות "מורי" ח ניחוח" שנה א'

קובץ גליונות "מורי" ח ניחוח" שנה ב'

קובץ גליונות "מורי" ח ניחוח" שנה ג'

קובץ גליונות "מורי" ח ניחוח" שנה ד'

קובץ גליונות "מורי" ח ניחוח" שנה ה'

קובץ גליונות "מורי" ח ניחוח" שנה ו'

"אוצר הקונטרסים" ד"ח - אוצר בלום של קונטרסים בנושאים שונים ונדירים.

ספר "אותיות מחכימות" - על ענייני האותיות וסודותיהם.

ספר "ליקוטי מישרים מגיד" - ליקוטים נוראים מהספה"ק "מישרים מגיד".

קונטרס "דניאל איש חמודות" - עניינים נפלאים בנושאים שונים.

ספר "אבנים יקרות" - עמ"ס ב"ב פרק "יש נוחלין" לרבי יצחק אבוחצירא שליט"א.

ספר "זכרון אפרים" - ספר זכרון מכת"י מרן הגר"א גרינבלט זצ"ל.

קונטרס "גנזי יוסף" - חידו"ת, דרשות, מכתבים, מסמכים ותעודות מהגר"ר יוסף דיין שליט"א.

ספר שו"ת "ויכתוב מרדכי" - שו"ת בהלכה מגדולי ישראל.

ספר "תיקון נגד יצר הרע ותפלה נוראה לשריפת חמץ" - יו"ל לראשונה מכת"י ישן נושן.

ספר "ימי סופר המלך" ח"א - קורות חייו של הגה"ק רבי יצחק צבי ברנפלד זיע"א.

ספר "שיר השירים" עם פירוש מרן ה"חתם סופר" זצ"ל - הגה"ק רבי יצחק צבי ברנפלד זיע"א.

ספר "זך יאיר" חלק ההספדים על הגר"מ מרדכי חדש זצ"ל - שנאמרו ע"י מו"ר הגאון הרב אברהם הלוי ליפשיץ שליט"א.

ספר "גם אני אודך" חלק א - תשובת הרב מחבר ספר מרי"ח ניהוח לשאלות הרה"ג גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א. יו"ל ע"י מכון גם אני אודך בשיתוף מכון מרי"ח ניהוח. שנת ה'תשע"ז.

ספר "גם אני אודך" חלק ב - חידושים של הרב מחבר ספר מרי"ח ניהוח עם הוספות יפות ומועילות מאת הרה"ג גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א יצא לאור ע"י מכון גן אני אודך בשיתוף מכון מרי"ח ניהוח. שנת ה'תשע"ז

שיעורי כנס מרח"ב שנת ה'תשע"ד חלק א'- שיעורים על חכמי הספרדים ועוד נושאים מגוונים שנמסרו מפי רבנים בתוככי העיר העתיקה בעיה"ק ירושלים תובב"א.

שיעורי כנס מרח"ב שנת ה'תשע"ה חלק ב'- שיעורים על חכמי הספרדים ועוד נושאים מגוונים שנמסרו מפי רבנים בתוככי העיר העתיקה בעיה"ק ירושלים תובב"א.

ספרים הנמצאים בעריכה מתקדמת

"גנוזות" ח"א - מכתבים וגנזים מגדולי ישראל.

"אוצר הגלגולים" - אוצר בלום בענייני גלגולים והמסתעף.

ספר "צל העולם" - לג"ר מתתיהו בן מוהר"ר שלמה דלקארט זצ"ל.

ספר "שש כנפיים" - על משנת "כל ישראל יש להם חלק", יו"ל מכת"י יחיד בעולם.

ספר נר המאיר - שיחות על המועדים עפ"י ספר פרי צדיק לרבי צדוק הכהן מלובלין - ערוך ע"י הרב אמיר סורקה שליט"א.